

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9676 af 27/03/2023 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 27. marts 2023 – Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet – artikel 6

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: EU/2023/34 - Udlændingenævnets afgørelse af 27. marts 2023 – Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet – artikel 6

Udlændingenævnets afgørelse af 27. marts 2023 – Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet – artikel 6

Udlændingenævnets afgørelse af 27. marts 2023 – Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet – artikel 6

Udlændingenævnet stadfæstede i marts 2023 Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på opholds- og arbejdstilladelse i Danmark efter Associeringsaftalen m.v. artikel 6.

Sagens faktiske omstændigheder:

Ansøgeren, som var tyrkisk statsborger, fik i december 2016 opholdsret som medfølgende familiemedlem efter EU-retten. I august 2019 traf SIRI afgørelse om, at ansøgerens EU-opholdsret var ophørt. Ansøgeren havde fra januar 2017 til og med maj 2017 og fra juli 2020 til marts 2021 modtaget lønindkomst. Til støtte for klagen var det bl.a. oplyst, at ansøgeren havde været selvstændig erhvervsdrivende.

Udlændingenævnets vurdering:

”Udlændingenævnet finder, at ansøgeren ikke kan få opholdstilladelse efter Associeringsaftalen m.v., jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 artikel 6, stk. 1.

Det er indgået i Udlændingenævnet vurdering, at tyrkiske arbejdstagere på visse betingelser kan have en ret til at forblive i en medlemsstat i medfør af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 artikel 6, såfremt den pågældende tyrkiske statsborger har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked. Det følger af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 artikel 6, at hvis den tyrkiske arbejdstager har haft lovlig beskæftigelse i Danmark i 1 år, har den pågældende ret til fornyelse af sin arbejdstilladelse i denne medlemsstat hos samme arbejdsgiver, såfremt den pågældende arbejdstager er i beskæftigelse, jf. artikel 6, stk. 1, 1. led, jf. afsnittet Retsregler ovenfor.

Udlændingenævnet finder imidlertid, at ansøgeren ikke har haft tilknytning til det lovlige arbejdsmarked, i et sådan omfang, at han kan have opnået rettigheder efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 artikel 6.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren i december 2016 blev meddelt opholdsret som medfølgende familiemedlem efter EU-retten, og at SIRI ultimo august 2019 vurderede, at ansøgerens opholdsret var ophørt. SIRI's afgørelse fra august 2019 må anses for at være endelig, idet den ikke ses påklaget, og perioden, hvori ansøgeren kunne have erhvervet rettigheder efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 artikel 6, er således fra december 2016 til ultimo august 2019.

Udlændingenævnet har herefter lagt vægt på, at det fremgår af lønindkomst, at ansøgeren i perioden fra januar 2017 til og med maj 2017 har modtaget lønindkomst, og at der ikke er fremkommet oplysninger om, at ansøgeren skulle have haft yderligere beskæftigelse i den periode, hvori han havde opholdsret. Ud-

Udlændingenævnet henviser i den forbindelse til, at ansøgerens partsrepræsentant ligeledes har anført i klagen, at ansøgeren havde 6 måneders beskæftigelse i 2017.

Det er på denne baggrund Udlændingenævnets vurdering, at ansøgeren ikke har erhvervet rettigheder efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 artikel 6, stk. 1, 1. led, idet han ikke har haft lovlig beskæftigelse i Danmark i 1 år hos samme arbejdsgiver.

Det kan ikke føre til en ændret vurdering, at det fremgår af indkomst, at ansøgeren i perioden fra juli 2020 til marts 2021 endvidere har modtaget lønindkomst, da han ikke i denne periode havde lovligt ophold i Danmark og at der i øvrigt alene er tale om beskæftigelse i 11 måneder. Der er derfor ikke tale om lovlig beskæftigelse i Danmark i 1 år, hvorfor han ikke på denne baggrund kan anses for at have erhvervet rettigheder efter Associeringsaftalen m.v.

Det kan endvidere ikke føre til en ændret vurdering, at det til støtte for klagen er oplyst, at ansøgeren har været selvstændig erhvervsdrivende.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at ansøgning om opholdstilladelse med henblik på udøvelse af beskæftigelse eller etablering af selvstændig virksomhed skal indgives til SIRI, der i den forbindelse, hvis relevant, vil foretage en vurdering af betydningen af standstill-klausulen i Tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, jf. udlændingelovens § 9 p.

Udlændingenævnet har herefter lagt vægt på, at ansøgeren ikke ses at have indgivet en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på etablering af virksomhed.

Det er endvidere indgået i Udlændingenævnets vurdering, at familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked, kan have ret til at modtage tilbud om beskæftigelse, såfremt de har fået tilladelse til at flytte til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, jf. afsnittet Retsregler ovenfor.

Udlændingenævnet finder imidlertid, at ansøgeren ikke kan anses for omfattet af denne bestemmelse, da der ikke er oplysninger om, at han er familiemedlem til en tyrkisk arbejdstager med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i Danmark.

Det til støtte for klagen anførte om, at afslag på opholdstilladelse efter Associeringsaftalen m.v. artikel 6 efter ansøgerens partsrepræsentants opfattelse er en indgribende afgørelse, da ansøgeren har drevet egen virksomhed i flere år, og at ansøgeren har opbygget et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at oplysninger om tilknytning til Danmark, og ansøgerens selvstændige virksomhed ikke kan indgå i vurderingen af, om han har erhvervet rettigheder efter Associeringsaftalen m.v. artikel 6 og 7.

Ligeledes ændrer det ikke vurderingen, at ansøgerens partsrepræsentant mener, at det ikke er proportionalt at inddrage ansøgerens opholdstilladelse som følge af, at han alene har været lønmodtager i 6 måneder. Udlændingenævnet bemærker i den forbindelse, at der ikke er tale om inddragelse af en

opholdstilladelse, men derimod en vurdering af, om han har erhvervet sådanne rettigheder efter Associeringsaftalen m.v. artikel 6 og 7, at de kan danne grundlag for meddelelse af opholdstilladelse.

Udlændingenævnet stadfæster således Udlændingestyrelsens afgørelse. ”

EU/2023/34